

Кілька слів для початку

Агов, я — змій! Звати мене Златоус. І брати в мене є: Чорній і Ярійло. Разом ми Змій Трьохголовий, хоча всі звуть нас Халепником. Бо росли ми, з халеп не вилазячи. А всі ж знають: те, що вважають халепою, часто може стати доволі захопливою подією. І тоді її всі називають пригодою. Цьогоріч із нами сталася цікавезна пригода: ми разом із подружкою Мотузочкою пішли в школу! Але про все за порядком.

Якщо і є в Скелястому Світі місце, у яке всі змієнки мріють потрапити, але далеко не всі можуть, то це Школа Семи Вітрів. Авжеж, ця школа — най справжнісінька. Однак незвичайна. Бо вона розташована не в якомусь там Середньому Світі, а в найкращому поміж світів — Скелястому Світі Вічного Літа. І неспроста вона так називається. Тож трошки вам розповім про цю школу.

Коли стало зрозуміло, що після перемоги королівни Сонцівни та її синів, зміїв-вітрів, над близнюками-руйнівниками Змієм-Безладником і Змієм-Мороком та їхньою сестрою Зміївною-Стужею захист Скелястого Світу потребував чогось більшого, аніж звичайна зміїна сила; звісно, відразу подумали про магію. Нею володіли вороги — і Морок, і Безладник, і Стужа. Саме завдяки їй вони царювали в доісторичному Світі Вічного Мороку, Криги та Снігу. Тож перше, що зробила Велика Матір королівна Сонцівна, після того як подарувала світу сонце, — щедро наділила найдостойніших змієнків магічними талантами-призначеннями, а разом із ними — великою відповідальністю. Досі ніхто не збагне, чому в одних призначення проявляється від народження, а інші мають пройти ритуал відкриття таланту в Школі Семи Вітрів. Але хай там як, ніхто нікому не заздрить. Бо надто зухвало — сумніватися у волі Великої Матері.

Отже, Школу Семи Вітрів створено для талановитих змієнків. Навіть із назви зрозуміло, хто її заснував. Так, це сім братів — синів Великої Матері: Паливода, Шаливір, Товчикамінь, Посвистач, Половій, Скачистрибайло та Крутій.

Мабуть, доречно більше розповісти про магічний талант, про те, як, коли й чому він проявляється. Усе

починається в той момент, коли мама-змія народжує яйце. Щойно то станеться, матуся має взяти яєчко, віднести до чорної скелі Семи Вітрів і покласти до підніжжя зі східного боку. Далі слід проказати молитву до Великої Матері й мовчки чекати. Головне – не прогавити моменту, коли перші сонячні промені освітять шкаралупу яйця і вкриють його барвистим візерунком, а чорну скелю огорнуть яскраво-червоним сяйвом. Щойно то станеться, змія має взяти в лапи яйце і прочитати на ньому майбутню долю своєї дитини. Якщо ж його не осяяло сонце чорної скелі, а на шкаралупі не з'явилося візерунку, пояснень може бути два: або ніяких магічних талантів дитина не має, або просто мама схід сонця, а з ним і благословення майбутнього зміснення проспала. І лише ті матусі, які щасливу мить не прогледіли й на власні очі бачили наділення магічним даром Великої Матері, можуть не вагаючись віддавати до Школи Семи Вітрів дитину, щойно тій виповниться десять років, і там змісня має пройти ритуал відкриття таланту.

До цієї особливої школи, за невеликими винятками, приймають лише за згодою батьків. Саме на них лягає вся відповідальність за життя дитини під час проведення ритуалу відкриття талантів. Траплялося, що надто самовпевнені, пихаті змії зверхнью ставилися

до нього, покладалися не на наявність благословення (бо його проспали), а на спадковість — усі ж бо вони нащадки зміїв-вітрів! — і віддавали дитину до школи. І тоді ставалося непоправне: дитя гинуло в ритуально-му полум'ї. А нерідко було й таке, що мама забороняла дитинці йти до школи, позаяк проспала момент благословення, тож боялася безсталання, хоча насправді змієня мало магічний дар. Часом талант був такий потужний, що проявлявся й без ритуалу. Що ж тоді? А тоді можна іншим шляхом потрапити до школи: змієнко чи зміївна має продемонструвати своє призначення. Як ото зробила наша подруга Мотузочка. І дістала спеціальне запрошення на навчання від голови школи. А ще рекомендацію може дати хтось із представників Великого Порадника (їх іще називають радниками).

До чого я веду? А до того, що до Школи Семи Вітрів щорічно вступало не так і багато учнів. В один рік із нами до школи зголосилися віддати ще сімох змінят. Проте батьки однієї зміївни в останній момент передумали. Сталося це тоді, коли химерник Ворон оголосив про те, що з плутанки Тура втекла Галиця — донька Всеvlада-Білотура. Новина декого налякала дужче від білого туману, що клубочився над чорною скелею і був гнівним подихом Зміївни-Стужі. Тому що це вдруге за всю історію існування плутанки-в'язниці